

Martin Olsen: Jeg havde tænkt, at det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) forleden Dag vilde fremkomme med noget, der var værd at imødegaa. Men det gjorde han ikke, og efter hans Bemærkninger den Gang, hans Bemærkninger i Aften og hans Bemærkninger første Gang han havde Ordet, maa jeg erkende, at han mangler social Forstaaelse, saa at der maa gaa nogen Tid endnu, forinden man kan diskutere dette Spørgsmaal med ham.

Jeg vil gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Forsvarsminister, men efter Formandens Opfordring og mit eget Ønske skal jeg gøre det meget kort. Den højtærede Minister sagde, at jeg havde ogsaa kunnet takke. Ja, det har jeg gjort, og der var adskillige andre Ting, jeg ogsaa kunde have takket for. Jeg vil imidlertid benytte Lejligheden til at sige, at jeg har aldeles ikke noget at beklage mig over med Hensyn til den Maade, hvorpaa jeg bliver behandlet, naar jeg kommer til den højtærede Minister. Men naturligvis opnaar man ikke altid sine Ønsker. Min Stilling som Folketingsmand for en Kreds, hvor der er saa mange Statsarbejdere, fører med sig, at jeg undertiden maa komme til den højtærede Minister, og jeg haaber, at han ogsaa i Fremtiden vil stille sig velvilligt til de forholdsviis smaa Anliggender, jeg kommer til ham med.

Maa jeg dernæst udtrykke min meget varme Beundring for den Energi, hvormed den højtærede Forsvarsminister bestandig forsvare de Beretninger og Beregninger o. s. v., han modtager fra sine Embedsmænd. Det er et smukt Træk i hans Karakter, jeg kan ikke sige andet. Men naar man har set bagved disse Ting, forfejler denne Energi en stor Del af sin Virkning. Men lad nu alle de gamle Skader ligge. Der er i Dag indtraadt et Vendepunkt i det Spørgsmaal, jeg har berørt, og jeg kan da takke den højtærede Minister, fordi han har forandret sin Stilling til denne Sag. De Oplysninger, vi fik i Dag, vare straks inde paa den rigtige Bane. Den højtærede Minister har nu skaffet sig Oplysninger om Lønningerne i Grupper der ude fra, og vi saa, at der var adskillige Folk, der havde under 1,000 Kr. Det er noget ganske andet, end naar man kommer med Gennemsnitstal paa 11—12—13—1,400 Kr. Nu ere vi inde paa den rigtige Bane. Den højtærede Ministers Bemærkninger om, at denne Kommission eller maa-ske nogle af dens Medlemmer skulde sætte sig i Forbindelse med Kræfter fra Statistisk Bureau, og at de i Fællesskab skulde undersøge det foreliggende Spørgsmaal og afgive deres Skøn derover, vare i alt Fald for mig

ikke ganske beroligende. Jeg synes, at naar man har udarbejdet noget, og man selv har Tillid dertil, og Tilliden fra deres Side, der har udarbejdet det, er saa stærk, at de have kunnet paavirke Ministeren, saa at han ogsaa har Tillid dertil, behøver man ikke at være bange for at afgive dette Arbejde til andres Bedømmelse. Jeg vilde derfor have været mere tilfreds, hvis den højtærede Minister havde sagt: Nuvel, der foreligger en Statistik, som er kritiseret stærkt, lad os saa lade den gaa til Statistisk Bureau, hvor vi ere fuldkomment sikre paa en objektiv Bedømmelse af de foreliggende Tal. Lad Bureauet faa alle de Lønningslister, der findes, og paa Grundlag af hvilke denne Statistik er udarbejdet. Lad os faa dem opstillede i Lønningsgrupper, som jeg har talt om adskillige Gange. Jeg haaber fremdeles, at man, som jeg tilraadede i Gaar, vil skille Lønningerne i deres forskellige Bestanddele. Det vil, synes jeg, være rigtigt, at man fuldkommen overlader Ansvaret til Statens statistiske Bureau. Det er en Halvhed, der nu finder Sted, at Kommissionens Medlemmer, eller hvem det bliver af dem — det ved jeg ikke —, skulde arbejde med paa Materialet, at de skulde give Bureauet Vink om, paa hvilken Maade de ere komne til Tallene. Det bliver en Sag for sig, men at de igen faa Lov til at sætte deres Præg paa den Statistik, vi faa, er jeg ikke meget tilfreds med. Jeg vil derfor foreslaa, at det, Ministeren har sagt her i Dag, kan blive Genstand for Overvejelser af den højtærede Forsvarsminister, og at han maa komme til det Resultat, at det vil være klogere at give Bureauet Materialet helt og holdent. Saa har Bureauet det videnskabelige Ansvar for, at Tallene blive rigtige. Jeg vil samtidig tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han maaske saa ikke paa Grundlag af det Resultat, her vil komme, vil forelægge Forslag til Lønninger for Holmens faste Folk og Holmens Arbejdere i det hele, eller hvorledes hans Stilling der vil være.

Jeg har hørt en Mand, der er meget fortrolig med Rigsdagsforhold, sige i Aften, at nu kommer det mindre an paa, hvad man siger, end paa, hvor længe man taler. Jeg vil derfor indskrænke mine Bemærkninger saa meget som muligt, men jeg vil dog sige til Ministerens Beretning om Ulykken paa „Havhesten“, for hvilken Beretning jeg i øvrigt takker, da den har givet de Oplysninger, vi kunne faa, at jeg ikke har følt mig helt beroliget ved, at der ikke var nogen som helst, imod hvem Ansvar kunde gøres gældende. Det er mig meddelt, at da Marineingeniøren kom ind igennem det lille